

Poporul sovietic, sutele de milioane de prieteni ai Uniunii Sovietice...

Unirea Republicilor Sovietice Socialiste este un stat socialist...

Construirea socialismului în U.R.S.S. este rezultatul ideologiei...

Baza economică a Uniunii Sovietice o constituie sistemul socialist...

În țara sovietică a avut loc o adevărată revoluție culturală...

Constituția sovietică este constituția democrației consecvente...

Constituția a marcat intrarea Uniunii Sovietice într-o nouă etapă...

Deși nu are înțelesul și mai bogată și mai născută în rezultate...

În zilele de azi, în țara noastră, în zilele de azi...

În zilele de azi, în țara noastră, în zilele de azi...

Anul acesta, agricultura a înregistrat succesul...

Constituția sovietică este un far luminos al păcii și democrației...

Care este izvorul acestor titanice forte ale poporului sovietic...

Constituția U.R.S.S. oglindește puterea deplină a muncitorilor...

Congrese ale prieteniei

Între 25-27 noiembrie a avut loc la Roma cel de al doilea...

lui de al cincilea Congres al Asociației „Finlanda—Uniunea Sovietică”...

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S. ANUL XI Nr. 48 VINERI 2 DECEMBRIE 1955 4 PAGINI, 25 BANI

In cinstea Congresului partidului

La fabrica de ciment „Victoria Socialistă” din Turda, cocătorii Nicolae Ciocirlan (în clipșe) și Iacob Văcar...

După exemplul filatorilor sovietici

În cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, tinăra muncitoare Florica Gheorghe...

Tinărul inovator

Deși nu are înțelesul și mai bogată și mai născută în rezultate...

Partidul ne-a dat aripi

Gheorghe Oana a fost strungar, timp de 8 ani de zile, la uzinele „Steagul Roșu”...

Sub soarele democrației sovietice

Secole de-a rândul, omenirea a luptat pentru libertate, pentru o orinduire pusă în slujba intereselor vitale ale celor ce muncesc...

La 30 noiembrie, pe bordul vasului „Obi” care a ridicat ancora din portul Kaliningrad...

Expediția va fi împărțită în două părți: maritimă și continentală. Cea maritimă va face observații oceanografice...

Expediția antartctică sovietică își va desfășura activitatea științifică în regiunea Polului geomagnetic...

Statul sovietic a creat condiții optime de muncă și de viață pentru participanții la expediție...

Oameni de știință cu multă experiență, marinari încercați, aviatori îndrăzneți...

„Tara în care toți învață”. Așa s-a exprimat un străin care a vizitat Uniunea Sovietică...

Sufletul popular

In anul regimului de democrație populară s-a dezvoltat în țara noastră o puternică mișcare artistică de masă. Astăzi, în orașele și satele patrii noastre există aproape 42.000 colective artistice. În cadrul cărora activează peste un milion de artiști amatori. Aceste formații aduc prin programele lor artistice o însemnată contribuție la opera de educare a unui om nou, constructor conștient al socialismului.

Un exemplu strălucit în acest sens constituie finala celui de al III-lea concurs al echipei de teatru și al brigăzilor artistice de agitație ale căminelor culturale, caselor de cultură și colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective — finală care s-a desfășurat la București. La această întrecere artistică au participat peste 4.600 colective de teatru și peste 1.400 brigăzi artistice de agitație, totalizând aproape 35.000 membri.

Mișcarea artistică de amatori este o expresie a dezvoltării culturii noi, socialiste, ce se făurește în patria noastră și constituie o verigă însemnată în desfășurarea revoluției culturale. Prin natura ei, mișcarea artistică de amatori este o mișcare culturală de masă. Această caracteristică determină însuși conținutul activităților formațiilor artistice de amatori, reflectând în deosebi în alegerea și promovarea unui repertoriu bogat și variat, compus în majoritatea lui din lucrări a căror tematică tratează mai cu seamă probleme ale vieții noastre actuale. În același timp, mișcarea artistică de amatori din țara noastră este o păstrătoare a moștenirii literare și artistice din trecutul culturii noastre naționale. Operele clasicele noastre, cum sînt compoziții Cucu, Vidu, Ciprian Porumbescu, sau scrierile Alexandrii, Eminescu, Caragiale, Cosbuc, intră în repertoriul permanent al formațiilor artistice. Totodată, echipele artistice de amatori promovează în programele lor cele mai bune creații populare, îmbogățind necontenit folclorul nostru.

Și în acest domeniu experiența deosebit de bogată a sotelor de mii de colective artistice de amatori din U.R.S.S. a constituit un exemplu înalt, un necesar izvor de inspirație. Concursurile artistice ce se organizează în țara noastră și care sînt adevărate sărbători ale artei populare au la temelie lor experiența acumulată de echipele artistice de amatori din Uniunea Sovietică.

Pentru îndrumarea și mai competentă a mișcării artistice de amatori din țara noastră, în anul 1953 a fost organizată, după experiența Casei unionale a creației populare „N. Krupskaja” din Moscova, Casa centrală a creației populare, care are ca sarcină îndrumarea ideologică și artistică a mișcării artistice de amatori. Astfel, dacă pînă mai acum cliva a muncii de îndrumare și crearea repertoriului era făcută în sarcinile empirice, acum aceasta se face pe baza unor planuri de perspectivă și în legătură directă cu uniunile de creație, Casa centrală a creației populare întocmește periodic liste cu recomandări de repertoriu, liste bibliografice etc., pe baza cărora instructorii și colectivele de artiști amatori își aleg repertoriul, cel mai corespunzător. Același lucru se întâmplă și cu materialele metodologice.

S. HERESCU
director adjunct al Casei centrale de creație populară

multe din ele traduse din limba rusă, Astfel, în acest an, Casa centrală a creației populare a editat pentru colectivele de artiști amatori lucrări ca: „Grima” de T. Suhmina, „Tehnică montării unui spectacol pe o scenă mică” de F. Kaverin, „Cifra artistică” de S. Aristarhova, „Modelarea și turnarea în sculptură” de I. M. Cealokov ș. a. De asemenea, s-a tradus și s-a publicat un număr însemnat de din ecce și piese de teatru pentru repertoriul formațiilor corale, instrumentale și de teatru, lucrări care au intrat în repertoriul multor colective de artiști amatori.

Pe baza experienței din U.R.S.S. s-a dezvoltat și la noi, în ultimii ani, forma brigăzilor artistice de agitație. Acestea s-au născut ca urmare a nevoilor de a exprima cele mai actuale probleme de viață și a condamna în același timp, folosind mijloacele specifice artei, tot ce-i vechi, retrograd

în faptele și conștiința oamenilor.

Pentru ridicarea calității muncii artistice de amatori și a nivelului politic și profesional al instructorilor a acestor colective, Casa centrală a creației populare, preluând experiența cursurilor prin corespondență ce se organizează în U.R.S.S. de către Casa unională a creației populare „N. Krupskaja”, a început din acest an să organizeze pentru instructorii colectivelor de teatru și dirijorii formațiilor corale un sistem de seminarii pe baza de lecții prin corespondență. Aceste seminarii vor contribui la dezvoltarea mișcării artistice de amatori din țara noastră.

Aceste câteva lucruri sînt departe de a da o imagine cît de cît completă a muncii multilaterale desfășurate de colectivele de artiști amatori din țara noastră. Folosind în măsură tot mai mare și în mod creator bogata experiență sovietică, mișcarea artistică de amatori din țara noastră va deveni tot mai puternică și va constitui un mijloc eficient de educare în spirit socialist a oamenilor muncii din țara noastră.

«Săptămîna filmului sovietic» în Franța

La 30 noiembrie a început în Franța «Săptămîna filmului sovietic». Spectatorii francezi pot viziona cu acest prilej filmele: „Scan-derbeg”, „Romeo și Julieta”, „Prietenii credincioși”, „Zvâpăiața”, „Lecția vieții”, „Povestea neîncheiată” și „Saltana”.

Ciclu de filme prezentate conține și pelicule de scurt metraj: „Prima din lume” (despre centrala electro-atomică), „In inima Arcticii” și altele. Filmele rulează pe ecranele cinematografeilor din Paris și Bordeaux.

O delegație de cinești sovietici vizitează Franța cu acest prilej.

Decada literaturii și artei letone

La 9 decembrie, ca începe la Moscova decada literaturii și artei din R.S.S. Letona. Cu acest prilej în casele de cultură, cluburi și săli de concert se vor organiza întîlniri între scriitorii letoni și publicul din Moscova, se vor ține conferințe despre opera lui A. Upit și Vîris Laifis. La Uniunea Scriitorilor Sovietici se vor discuta operele literare ale scriitorilor letoni, precum și lucrările scriitorilor ruși din Letonia. La Casa Centrală a Scriitorilor se vor deschide o expoziție de copii ale autorilor letoni. În același timp, vor fi prezentate realizările artei teatrale, plastice, muzicale și creația populară a poporului leton.

Teatrul de Operă și Balet al R.S.S. Letone va da o seamă de spectacole cu operele „Spre fărîmuri noi” de M. Zarcina (după romanul cu același titlu al lui V. Laifis), „Banatul de A. Kalnina”, „Săta libertății” de A. Skulte, „Laima” de A. Lepiņ, „Legenda cetății Kitej” de N. Rimski-Korsakov.

Cu prilejul decadelor, Teatrul Academic de Dramă leton va prezenta la Moscova piesele: „Orologul Kremlinului” de N. Pogodin și „Azul de noapte” de M. Gorki, dramatizarea sa romanului „Pămînt înecat” de A. Upit și „Tepis” de P. Rozis, comedia „Zilele crotitorilor din Sitmaci” de R. Blauman.

Vor da spectacole la Moscova orchestra simfonică a Radiodifuziunii din R.S.S. Letona, Corul de Stat al R.S.S. Letone, Ansamblul de cîntec, muzică și dans al Filarmonicii de Stat, precum și colective artistice corale și ansambluri din diferite colțuri letone.

«Moscow-News»

Începînd din luna ianuarie 1954, va apărea la Moscova gazeta „Moscow-News” — în limba engleză. Gazeta va apărea de două ori pe săptămînă și va publica informații despre viața social-politică, economică și culturală a Uniunii Sovietice.

AVETIK ISAAKEAN

Fumul căminului

M-am reîntors la cuibu-mi

parîntesc.

Mi-s astăzi ochii limpezi ca de prunc.

Pe cer, de strajă, stelele scilpesc.

Cutezător spre zări pe-arși

m-atunc.

Șăgalnic riu, prieten vechi și drag!

Surizi mereu curgînd șopotitor

Și chipul meu pe-al undelor meleag

Ca pe o floare-l porți tu, călător.

Tîhnită-l seara! Cejurî abăstrîl

Cu cîntăreji coboară de pe culmi

Și tatăl meu cu temple colilii

Se-nfoarce-acum spre casa de sub

ulmi.

Lăsarăm joaca, cerul ca de scrum.

Ne-asteptăm-n prag mălcița.

S-a-nserat.

Cu-aceiași zîmbet acump ne țese-n

drum.

Cu-aceiași chip de raze luminat.

Ce foc s-a-nceins în vatra de demult!

Și ca făcîndu-l urc fumul-n horn.

Pe-arși de vis cuvînt dragi ascult.

Pruncia mea, spre tine mă întorn!

Nimic n-aș vrea din lume să-mi

păstrez.

Doar fumul vetrei dragi, pînă țîrziu.

Comori-nu voi, săruturi ori livezi.

Căci mi-l teazur fumul aurii.

Și-n veclă aș sta să-l sorb ca pe-un

izvor.

Părinții dragi să-l simt la căpătîi.

Să-mi reînvînt-una chipul lor

Vrăjita lume-a anilor dintii.

In romînește de M. CRISTEA

Povestea primei iubiri

NIKOLAI GRIBACIOV

(Urmare din numarul trecut)

frumoasă, voinică, bună ca pîinea caldă, se adresa logodnicului ei:

— Leagă-mi șiretul de la pantof, vezi că s-a deznodat... Cînd o să tim căsătorii o să aștept mult și bine: tu ai să începi să bei, iar pe mine ai să mă încui în casă!

— Nici acum n-o să-ți leg — îi răspunde logodnicul, un flăcău roșcat. N-are rost să te obișnuiești.

— Leagă-l — îi zise Sonia.

— Am zis că nu! — repetă băiatul și plecă.

Sonia îl Hmelkova îi privi pe Alioșa și pe Nikita care, în întotdeauna cînd se aflau în public, seodau unul lângă altul. Apoi, fără grabă, în tăcerea ce se așternuse, ea scoase din mîncă o năframă micuță și înflorată și o aruncă pe cărare.

— După părerea mea e ca în zicala: „Dacă mă iubești, ai să mă slujești, ai să-mi sîruiți picioarele...” Ei, cîno o slujești pe Sonia Hmelkova?

Firește că toți băieții i-ar fi spus: Sonia năframa, dar sub privirea grea a lui Nikita rămăseră pe loc. Nikita îl privi pe Alioșa care rămăse nemiscat, fără să răsuște, cu buzele strînse, cu privirea lui vesnic întrebătoare a-tîntită undeva în depărtare. Vina de la gît îi se zăbea iute. Se scurse un minut de tăcere stînjitoare. Apoi Nikita se ridică încet, aduse năframa și, după ce-și scutură colbul alb de pe pantaloni, se așeză la loc.

— Vezi, Sonia, te-am slujit. Este pentru a doua oară că-ți-am ridicat năframa.

— Mulțumesc — zise Sonia rîzînd. Rupsse o floare de romanită și i-o întinse. — Ai meritat-o, ține-o, să n-o pierzi!

— N-am s-o pierd — făcu Nikita, rîzînd la rîndul său. Cînd ai să fii nevastă mea, tu ai să-mi aduci ghețele iar eu am să-ți dau o floare și am să-ți mulțumesc.

— Poli să aștepti mult și bine!

— Sînt încăpățînat. Am să aștept cît o să te bucuri...

— Așadar, mă iubești? Hal, hotărâre-te, spune-o de față cu toții! Nu pentru mine... ca să știe oamenii.

— Te iubesc — zise Nikita.

— N-are rost...

— Asta nu-l pentru tine, e pentru mine. Așa îți place mie. La urma urmel, fac ce vreau.

Sonia vorbea cu Nikita dar se uita la Alioșa. Acesta se ridică de pe bancă, rămăse o clipă nehotărît, apoi porni către sat.

Nikita îl strigă:

— Întoarce-te, Alioșa. Am glumit... Alioșa nu răspunde. Pentru a risipi stînjeneala, fetele și băieții începură iar să glumescă și să se necăjească unul pe altii. Sonia rămăse tăcută, își cuprinse genunchii cu brațele și își lăsa capul din ce în ce mai jos. Lacrimi amare îi tremurau pe virful genelor.

Seara, după ce-l alungă pe Nikita, rămăse șezînd pe bancă singură, tăcută. Și a doua zi o trimise pe fricoasa ei mătusă să-l roage pe Alioșa să lasă. Fără să se teamă de cele ce s-ar putea vorbi, ea îl așteptă la poartă... Și cîntăra din nou pe trei voci...

— Și așa au mers lucrurile pînă în toamnă. Apoi, pe drumul presărat cu frunze veștede, Alioșa plecă la școala pentru tineretul sătesc, la o depărtare de șapte kilometri; nu era lăpădat, dar era totuși afară din sat. Luîndu-și rămas bun de la Sonia, el o întrebă:

— N-ai să mă uii?

— Nu... Cît o să trăiesc!

— Și Nikita?

— Ei și ce-i cu Nikita?

— Îți place?

— Da... Dar înima mea e alături de tine. Pune mîna și ai să auzi ce spune: ce tîne... cu tîne... cu tîne! Vîno să-mă vezi cît mă dă!

Am să vin.

Alioșa venea, dar rar: n-avea timp; învîla și, împreună cu alții, era ocupat cu activitatea culturală prin sat.

La sezoarii Sonia îl evita pe Nikita, se ducea acasă singură sau însoțită de vreo prietenă. Iarna, Alioșa veni să petreacă cîncisprezece zile în sat. După sezoarele ei și Sonia se plimbară toată noaptea pe ulița înzăpezită. Alioșa îi cuprinse urechii și-și lipi obrazul de al ei.

Într-o seară, cînd stăteau în fața ușii, Sonia se plînsese din nou: se plic-tise.

— Aș vrea să fiu acțiță — zise ea.

— N-ai decît să înveți.

— Unde se poate învăța să fii acțiță? Nu știu, e...

— Înscrite-te în Comsomol... Au un club, acolo ai să înveți să cînti.

— În Comsomol? Nu... Fieea mea nu-mi îngăduie. Aci sînt în fruntea celorlalte, în timp ce acolo aș fi printre cele din urmă...

— Și Nikita e trufaș — zise Alioșa.

— Nikita e ca mine... Numai noi doi o să fim așa...

— Nu-l asculta înima, ascultă-ți mîntea...

— Nu pot, inima e mai tare...

Alioșa încercă multă vreme s-o convingă, dar ea îl ascultă cu un aer distrat. Apoi se sculă:

— Să mergem puțin, e frig aici — Deodată se strînse la pieptul lui și-l sărută pentru prima oară. — Tu ești destep! Alioșa, ești oare... Cînd ai să pleci, am să te petrec cu privirea, am să te strig fără încetare. Înscrite-te, de tot! Ai să-ți pleci urechea, ai să crezi că e vîntul, dar am să fiu eu. O boare caldă are să alege, are să îți mîngieie obrazul. Ai să crezi că a venit primăvara, dar am să fiu eu, eu...

— Sonia, de ce spui asta?

— Nu asculta, Alioșa, am glumit... Să plecîm!

Într-o zi am întrebă-o pe Sonia de ce-l chinăse pe Alioșa. Se făcu a nu înțelege:

— Eu îl chinăse, eu? Nikita e mai nenorocit și cu toate acestea nu se plînge. Dar pe urmă?

— De vezi să mă iubești iubeste.

„Noi Gogoli și noi Șcedrini”

Publicul cititor a urmărit cu interes valorosul studiu despre problemele actuale ale literaturii sovietice publicat recent de A. Fadeev în mai multe numere din „Literaturna Gazeta”, reproducînd în parte și în „Gazeta literară”.

Între altele, studiul semnaleză ca o consecință rodnică a dezbaterilor purtate la cel de al doilea Congres al scriitorilor sovietici, puternică înflorire a literaturii satirico-umoristice în proză, în poezie și în teatru. Semnificativă pentru dezvoltarea acestei forme a literaturii sovietice ni se pare observația lui A. Fadeev care constată că interesul față de creațiile satirico-umoristice a devenit un fenomen de masă, că numărul operelor și al autorilor satirico-umoristici a crescut imens și că nu este departe ziua cînd literatura sovietică va avea și Gogoli și Șcedrini ai zilelor noastre.

Belsugul de creații satirico-umoristice în literatura realismului socialist este explicabil. Unul din izvoarele lui este cuprins în însăși concepția marxistă asupra rostului și funcției comicului în viață și în creația artistică, definit în profundele reflecții ale lui Karl Marx asupra tragediei și a comediei: „Istoria acțiunează temerar și frap prin numeroase faze cînd înmormîntează o formă de viață veche. Cea din urmă fază a unei forme istorice este comedia ei. Zeii Eladei, care fuseseră deja odată răniți de moarte în chip tragic în Prometheus închinat al lui Escul, au trebuit să moară încă o dată, în chip comic, în dialogurile lui Lucian. De ce se întîmplă astfel lucrurile în istorie?” — se întrebă marele gânditor, răspunzînd: — „Pentru ca omeneia să se despartă cu vioșie de trecutul ei”.

Nimicirea țarismului și a clasei nobiliare în Rusia a însemnat desigur moartea în chip tragic a unei lumi, căreia istoria îi semnase de mult verdictul. Dar atât țarii, cît și nobilii au mai trebuit să moară odată în chip comic în poeziile satirice ale lui Maiakovski și Bedni, în romanele și piesele lui M. Gorki și A. Tolstoi, în pamfletele lui Bezmenski, în fablele lui Mihalkov și în comedie lui Bill-Belotzerovski, Kaleyev și Pogodin. Acești maeștri ai literaturii au creat o bogăție de opere care demonstrează cum trebuie mîntuit „bicniul lui Juvenal” (așa denumeau an-

ticii satira și umorul) în lupta de clasă, în vestejirea și nimicirea năruurilor care stau în calea progresului. Dar „bicniul lui Juvenal” nu este loloșit de scrierilor sovietici numai pentru a fi flagela „zeii” trecutului. Marxsimul a ridicat umorul, risul, la rangul de armă de luptă. Și lucrul acesta este firesc. Capacitatea de a rîde, de a exprima prin ris o altitudine morală nu poate aparține decît unei clase în ascendență, așa după cum risul nu poate caracteriza decît un om sănătos, ca să reamintim sensul dat de Rabelais umorului.

Concepția realismului socialist asupra literaturii satirico-umoristice a rezultat din prelucrare moștenirii valoroase a trecutului, din sinteza a peste două secole de literatură satirică cu noua viziune și noua misiune a artei în societatea în care au fost nimicite clasele vrăjmașe oamenilor muncii. Scrierilor sovietici au învățat cum trebuie mîntuită satira și din pamfletele antițariste ale lui Kapnist și Antioh Cantemir, din comedie lui Fonvizin, Gribodov, din poeziile satirice și din epigramele lui Puskin, Lermontov, Ogarev, Sevckenko, Dobrolubov, din capodoperele unor maeștri ai artei satirice ca Gogol și Saitikov-Șcedrin. Operele demascatoare ale celui ce a creat „Revizorul” și „Suflete moarte”, spiritul sarcastic de care sînt îmbibate scrierile celui de-al doilea prezent model strălucit de literatură umoristică la fel de trainice ca creațiile rabelaisiene, ca exopica despre „cavalerul tristei figuri” a lui Cervantes ori savurosul Uenspiegel al lui De Coster.

Regătirea și declanșarea Revoluției a deschis orizonturi noi, a fertilizat și îmbogățit considerabil sursele de inspirație pentru scrierilor umoristici. Un manual excelent al acestei forme a literaturii îl reprezintă pamfletele satirice ale lui Gorki, scrise între 1905—1917, satirele și fablele lui D. Bedni, poemele comice și piesele satirice ale lui Maiakovski, „Ploșnița”, „Baia”.

Prin aceste creații, literatura satirico-umoristică a căpătăt, pe lângă menirea ei de armă de luptă și pe aceea de instrument de partid, „bicniul lui Juvenal” dovedindu-se o unealtă eficientă nu numai pentru „execuția” comică a reprezentanților trecutului odios, dar și pentru demascarea rădăcilor și plăgilor morale, la sate de burghezie, „Baia spală pe bicrocații” — spunea Maiakovski, referindu-se la semnificația titlului pe care îl dăduse lui comedia satirică

Risul poate deveni o armă educativă cînd prin intermediul lui se spulberă decoruri și aparențe înșelătoare, cînd servește la înlăturarea maștilor care sînt folosite de unii oameni pentru a-și decupa un fond reprobabil, o moralitate care lasă de dorit. De aceea, este evident că risul grauit, despușiat de semnificații, nu numai că nu e util, devine o simplă grimasă care nu comunică nimic, dar e de-a dreptul periculos, fiindcă duce la absolvirea, la amnistierea celor ce trebuie să strînescă verdictul cititorilor.

Pe linia acestor semnificații și-au orientat creațiile umoristice Demian Bedni, Iiia Ehrenburg, fabulistul S. Mihalkov, folietonistul D. Zaslavski, prozatorii Ili și Petrov.

Un lim umor apare în creațiile unor scriitori care nu și-au dus activitatea în cadrul genului, dar au înțeles că literatura realismului socialist, optimistă prin fondul ei, nu se poate lipsi de oglindirea situațiilor comice ale vieții în romanul fantastic al lui A. Tolstoi „Aelia”, cititorii înțeleg figura muncitorului Gusev, care în peregrinările lui interstrale și în popasul printre marșieni este înfățișat în savuroase împrejurări comice. Mult simț al umorului, cu rezonanță populară, hocratică, se desprinde din unele scene ale „Donului liniștit” al lui M. Solohov, din proza satirică a Oigăi Fors („Păpușile Parisului”, „Băstinașii” etc.).

Umorul savuros, de înaltă calitate, a devenit o parte componentă a lirismului în poeziile lui S. Scipaciov, M. Isakovski, K. Simonov și a căpătăt forță epică în creațiile monumentale ale lui A. Tvardovski, „Tara Muravia” și „Vasilii Tiorkin”.

În ultimii ani, în literatura satirică au devenit tot mai cunoscute numele prozatorilor umoristici L. Lenci și S. Nariniani, mereu prezenți în paginile revistei „Krokodil”. Amîndoi cultivă cu predilecție schița satirică, reușind să realizeze remarcabile modele ale genului. La Leonid Lenci, umorul se naște din contrapunerarea unor aspecte negative ale vieții, cu idealul pe care-l promovează omeneii cel mai avansați. De pildă, într-o schiță este prezentat un organizator de comsomol, preocupat peste măsură de „grija față de oameni”, însușește de dorința de a veghea cît mai exigent și vigilent la înflorirea „celui mai important capital” al societății. Organizatorul își consacră zile și nopți muncii lui, îngrijește și de cei mai îndepărtați oameni de care răspunde,

studentul al unui Institut din Leningrad. Perspicacitatea lui este alit de clarvăzătoare, înclt de luni de zile nu observă că în preajma lui trăiește și suferă și-l iubește nespun colega lui, Lenocika, mai puțin preocupată de aspirațiile lui înalte, care, în schimb, nu suferă de loc de „ciorpie sentimentală”. Cum era de așteptat, L. Lenci și-a intitulat schița „Grija față de om”.

De o mare simpatie printre cititorii sovietici se bucură recentele versuri satirice ale lui K. Simonov, „Sub o umbrelă”, „Suflet străin”, „A fost odată un aten!” în care sînt critica-te diferite rămășițe ale trecutului din gîndirea oamenilor. Cum arată A. Fadeev, însușirea organică de către poet a măiestriei foliosirii comicului incisiv al lui Maiakovski a exercitat o influență tonică, binefăcătoare, asupra orientării lui K. Simonov.

Recente carte de satiră a lui A. Bezmenski, care a scris și un valoros poem dramatic cu elemente de umor („Într-o noapte, sau Judecați și dvs.”), ca și volumul de parodii literare al lui S. Vasiliev: „Privind în față”, numeroase epigrame, folietoane satirice care apar mereu, constituie o dovadă a avîntului pe care îl cunoaște genul umoristic în marea literatură sovietică.

MIHAIL COSMA

I. S. NIKOLAEV

„Discuție pe o temă actuală” pictură în ulei.

Mai multă atenție cursurilor populare de limba rusă de la sate!

Muncile agricole de toamnă se apropie de sfârșit. În aceste zile, în satele raionului Adamclisi, din regiunea Constanța, prinde să pulseze cu mai multă intensitate activitatea culturală. Colectiviștii și țărânii muncitori cu gospodărie individuală încep să frecventeze tot mai des bibliotecile, se înscriu la cursurile agrozootehnice, participă la manifestările și programele artistice care au loc în căminele culturale. În această perioadă, și-au început activitatea și cercurile de studiere a limbii ruse. Anul acesta, interesul manifestat de către oamenii muncii din cuprinsul raionului pentru cunoașterea limbii ruse și-a găsit expresia în organizarea unui număr de 93 de cercuri, dintre care 68 intrunesc muncitori din G.A.S. și S.M.T., colectivități și țărâni muncitori cu gospodărie individuală, salariați ai statului popular și ai cooperativelor sătești.

Cu multă sîrguință își însușesc cunoștințele de limba rusă colectivității din comuna Negureni, elevii ai cercurilor de ciclul I. Ei au reușit să învingă greutățile firești oricărui început și, astfel, atît cei mai tineri, ca Gheorghe Coles, Vasile N. Vasile, cit și elevii mai vîrstnici — Constantin Vasile ori N. Panaitescu — izbutesc să citească și să scrie satisfăcător.

Cu aceeași dragoste se intrunesc în fiecare zi seara, la căminul cultural din Girlița, țărânii muncitori înscriși la cercurile de ciclul II. Victoria Mihalache, care predă la acest curs, vorbește cu căldură despre străduința elevilor de a pronunța corect rusește și de a învăța cit mai multe cuvinte.

În multe comune, președinții, membrii consiliilor de conducere și brigadierii din gospodăriile colective, țărânii muncitori fruntași ai recoltelor bogate — care simt tot mai mult necesitatea cunoașterii limbii ruse, pentru a putea studia și aprofunda experiența agriculturii U.R.S.S. din publicațiile agrozootehnice sovietice — se află în fruntea celor ce s-au înscris și frecventează cercurile de limba rusă. Astfel, printre animatorii cercurilor de studiere a limbii ruse din satul Războarele este tov. Gh. Suta, președintele gospodăriei colective „Bela Brainer”, așa cum în comuna Linița, tov. Gh. Coman, președintele G.A.C. „Filimon Strbu”, se numără printre cei mai sîrguincioși elevi.

Răspunzînd numeroaselor cereri primite din partea oamenilor muncii, consiliul raional A.R.L.U.S. s-a străduit să organizeze cercuri de limba rusă în majoritatea gospodăriilor colective și a satelor.

Organizatorii învățămîntului popular de limba rusă din raionul Adamclisi, și în mod deosebit tov. Porfirie Belii, îndrumătorul raional al cercurilor de limba rusă, au acordat din timp atenție acțiunii de pregătire a deschiderii anului de învățămînt la sate.

În această perioadă, îndrumătorul raional a reușit să-și creeze un colectiv obște, format din Inspectori școlari și învățători, care a sprijinit efectiv organizarea cercurilor în diferite sate și comune.

Cu toate acestea, în organizarea învățămîntului popular al limbii ruse în raionul Adamclisi au existat deficiențe, care au dus la întîzieri în deschiderea cercurilor în mai multe comune.

Principala deficiență constă în

faptul că acțiunea de organizare a cercurilor de limba rusă, de înscriere a elevilor, n-a fost susținută de către comisiile A.R.L.U.S. din fiecare unitate, aceste sarcini fiind lăsate, în majoritatea cazurilor, exclusiv în seama profesorilor de limba rusă.

Pe de altă parte, lipsurile manifestate în această direcție sînt o consecință a faptului că consiliul raional A.R.L.U.S. (secretar tov. Gh. Minea) nu a reușit să atragă în această acțiune și alte organizații și instituții de stat care au sarcina să participe la organizarea cercurilor de studiere a limbii ruse. Lipsa de conlucrare cu secțiunea culturală a statului popular raional, cu comitetul raional U.T.M. ș.a., a făcut ca nici pînă în prezent, comisia raională de coordonare a învățămîntului popular de limba rusă să nu-și poată îndeplini rolul de îndrumător activ al cercurilor de limba rusă.

Este necesar ca aceste lipsuri să fie înlăturate fără întîzieri, încă în această etapă de început, cînd se creează bazele ce hotărăsc desăvîșirea întregului an de învățămînt. Consiliul raional Adamclisi are datoria să desfășoare o temeinică muncă de îndrumare a comisiilor A.R.L.U.S. care, prin responsabilitate cu învățămîntul popular al limbii ruse, trebuie să urmărească și să sprijine continuu activitatea cercurilor de studiere a limbii ruse, să creeze toate condițiile necesare bunei lor funcționări.

În această acțiune, comisiile A.R.L.U.S. trebuie să colaboreze strîns cu organizațiile U.T.M. din fiecare unitate, cu comitetele de conducere ale căminele culturale, precum și cu sindicatele mixte ale salariaților de la sate.

O deosebită grijă trebuie să acorde consiliul raional A.R.L.U.S. și comisia raională de coordonare a cercurilor de limba rusă calității procesului de învățămînt. Tînd seamă de faptul că printre profesorii care predau limba rusă în satele raionului Adamclisi se află și unii care nu au o pregătire profesională corespunzătoare și le lipsește experiența pedagogică necesară, consiliul raional, cu ajutorul secțiunii de învățămînt, trebuie să acorde toată atenția calificării acestora. În acest scop, pot fi organizate referate și discuții în cadrul cercurilor pedagogice, constatări pe centre de comună, în care cei mai buni profesori să-și împărtășească experiența, tecîșii model ș.a. Totodată, profesorii tineri pot fi ajutați și individual, prin atragerea în colectivul îndrumătorului raional a unor cadre cu o bună pregătire, care să se deplaseze în diferite comune, să asiste la orele de limba rusă și să ajute profesorilor să folosească cele mai indicate metode de predare.

Profesorii de limba rusă trebuie îndrumați să lege pe cit posibil predarea limbii ruse de preocupările elevilor. În acest mod, lecțiile vor deveni mai interesante, mai atractive, vor avea mai multă eficacitate.

Consiliul raional A.R.L.U.S. Adamclisi are datoria să asigure, printr-o serioasă și continuă muncă de îndrumare și control, o activitate fructuoasă învățămîntului popular, care să răspundă dragostei, interesului oamenilor muncii din satele raionului pentru studierea limbii ruse.

M. COSMETATOS

O înaintată metodă sovietică de turnare

Uzina de mașini agricole „Semănătoarea” din București a luat, în ultimii ani, o mare dezvoltare, devenind una din întreprinderile care contribuie în mod direct la mecanizarea și înzestrarea tehnică a agriculturii noastre. Sporirea continuă a producției de mașini agricole, prin ridicarea necontenită a productivității muncii și prin reducerea sistematică a prețului de cost, pune în fața colectivului nostru sarcina de a aplica și extinde metodele înaintate de muncă, noile procedee tehnologice inspirate din bogata experiență a industriei sovietice.

În aceste zile de puternic avînt în muncă în cîntecă celui de al II-lea Congres al partidului, capătă la uzina noastră o aplicare tot mai largă metoda sovietică în cochile, una din metodele sovietice înaintate. Aplicată la început numai la turnarea metalelor neferoase, această metodă a căpătat în Uniunea Sovietică o mare răspîndire, și este folosită la toate aliajele fieroase și neferoase: la piese de oțel, fontă, cenușe, fontă maleabilă, bronz, alamă etc. Practica uzinelor sovietice a arătat că se pot turna în cochile chiar și piese de dimensiuni impunătoare, în greutate de zeci de tone, cum ar fi, de pildă, cilindrii de laminor.

Care este esența noii tehnologii? Așa cum arată și numele, turnarea în cochile constă în turnarea metalului lichid direct într-o formă metalică, miezurile rămînd de nisip sau fiind și ele tot metalice. Noua metodă, pe măsura ce exclude folosirea nisipului ca material de formare, face posibilă scăderea simțitoare a rebuturilor cauzate de acest material. Turnătorii știu bine că aproape jumătate din piesele rebu-

zător are un post de muncă fix și își cunoaște bine sarcinile. Mașinile se repară după metoda pe anamble, care și-a dovedit eficacitatea. Folosind această metodă, mecanizatorii fac reparațiile mai repede, la preț de cost mai scăzut și de calitate superioară.

— Am muncit bine în campaniile agricole de primăvară, vară și toamnă — spun mecanizatorii din Siberia. — Vom munci cu același avînt și iarna. Pregătind mijloacele tehnice pentru lucrările agricole viitoare, noi luptăm pentru a obține în anul 1956 o recoltă bogată.

Iarna, colectivul fiecărui S.M.T. trece un examen nu mai puțin complicat decît cel pe care-l trece vara. Să repari bine și la timp toate tractoarele, combinele, plugurile, semănătoarele, cultivatele, înseamnă să asiguri munca neîntreruptă a mașinilor în perioada însemnată de timp și fără pierderi, să ari la timp ogorul de toamnă — cu alte cuvinte: să lucrezi cu succes în tot timpul anului agricol.

În întrecerea socialistă în cîntecă celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., participă larg și lucrătorii din stațiunile de mașini și tractoare. Cu gîndul la recolta anului viitor, la noi și noi succese, mecanizatorii de la S.M.T. Kotovsk din regiunea

singur înel dura 2-4 minute. Cu toate eforturile, turnătorii întreprinderii nu era în stare să asigure cantitatea de inele necesară.

Atunci, un grup de ingineri și muncitori din uzină am cercetat literatura tehnică sovietică și am găsit primele încercări de a executa aceste inele prin turnarea în cochile. Sprijinîți îndeaproape de conducerea administrativă și de comitetul de partid, noi am dus la bun sfîrșit această inițiativă. De unde mai înainte executarea unui singur inel dura, în cel mai bun caz, două minute, acum inelul era realizat numai în trei secunde. Marile foloase pe care le aduce aplicarea noii metode au determinat colectivul nostru să o extindă — pînă la 1 octombrie — la un număr de 34 repere, adică la peste 13% din totalul reperelor executate în turnătoria noastră.

Cifrele sînt în măsură să dea imaginea exactă a avantajelor tehnico-economice care rezultă din aplicarea acestei metode. În decursul primelor trei trimestre ale anului, în atelierul de turnare în cochile productivitatea muncii a crescut cu 94%, iar pe întreaga turnătorie, cu 12%. Cu metalul economisit într-o lună, în urma aplicării metodei de turnare în cochile, s-ar putea executa nouă garnituri complete pentru Superioritatea aplicării noii tehnologii sovietice a fost verificată de propria noastră practică. La un moment dat, în desfășurarea procesului de fabricație a semănătorii, s-a ivit o problemă grea, de a cărei rezolvare depindea îndeplinirea planului de producție. În legătură cu sporirea producției de semănători noi trebuia să dăm lunar zeci de mii de inele pentru aceste mașini. Folosind vechea tehnologie a turnării în forme de nisip, realizarea unui

principal în întrecere, organizarea în cel mai bune condiții a campaniei de reparații. Colhoznicii din zona acestui S.M.T., au de spus numai cuvinte de laudă despre brigada de tractoriști a lui N. Kasianenko, Erou al Muncii Socialiste. Mecanizatorii au ajutat pe colhoznic să obțină recolte înalte, să-și îndeplinească înainte de termen îndrumările față de stat. Brigada lui N. Kasianenko și-a îndeplinit planul lucrărilor cu tractorul în proporție de 140 la sută. Mecanizatorii au realizat acești indici înalți folosind cu precizie tehnica și vîndînd o atitudine cu adevărat gospodărească față de mașini.

...De patru luni, la S.M.T. Verhne-Matrensk, a pornit întrecerea în cîntecă celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. și-a luat angajamentul să termine reparațiile la 20 decembrie, adică cu trei luni înainte de termen. Pînă acum, au fost pregătite pentru muncile de cîmp peste 50 de tractoare.

În jîntul Altai, lucrătorii stațiunilor de mașini și tractoare s-au angajat să termine pregătirea mijloacelor tehnice pentru agricultură în ziua deschiderii celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. În majoritatea S.M.T.-urilor, reparaerea mașinilor se face după o tehnologie tip. La stațiunea Podsovsnovskaia, se montează cite două mașini pe zi. Aici au și fost pregătite pentru primăvară 70 de tractoare. Mecanizatorii din jîntul Altai au pregătît pentru lucrările de cîmp cu aproape 3.000 tractoare mai mult decît în perioada corespunzătoare a anului trecut.

În întrecerea în cîntecă celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., participă larg și lucrătorii din stațiunile de mașini și tractoare. Cu gîndul la recolta anului viitor, la noi și noi succese, mecanizatorii de la S.M.T. Kotovsk din regiunea

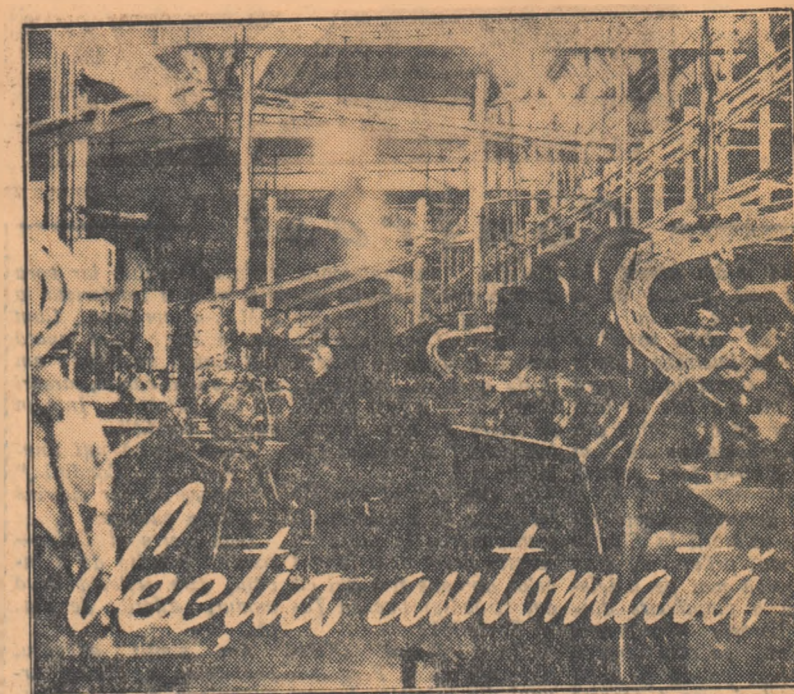
...de patru luni, la S.M.T. Verhne-Matrensk, a pornit întrecerea în cîntecă celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. și-a luat angajamentul să termine reparațiile la 20 decembrie, adică cu trei luni înainte de termen. Pînă acum, au fost pregătite pentru muncile de cîmp peste 50 de tractoare.

În jîntul Altai, lucrătorii stațiunilor de mașini și tractoare s-au angajat să termine pregătirea mijloacelor tehnice pentru agricultură în ziua deschiderii celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. În majoritatea S.M.T.-urilor, reparaerea mașinilor se face după o tehnologie tip. La stațiunea Podsovsnovskaia, se montează cite două mașini pe zi. Aici au și fost pregătite pentru primăvară 70 de tractoare. Mecanizatorii din jîntul Altai au pregătît pentru lucrările de cîmp cu aproape 3.000 tractoare mai mult decît în perioada corespunzătoare a anului trecut.

În întrecerea în cîntecă celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., participă larg și lucrătorii din stațiunile de mașini și tractoare. Cu gîndul la recolta anului viitor, la noi și noi succese, mecanizatorii de la S.M.T. Kotovsk din regiunea

În întrecerea în cîntecă celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., participă larg și lucrătorii din stațiunile de mașini și tractoare. Cu gîndul la recolta anului viitor, la noi și noi succese, mecanizatorii de la S.M.T. Kotovsk din regiunea

În întrecerea în cîntecă celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., participă larg și lucrătorii din stațiunile de mașini și tractoare. Cu gîndul la recolta anului viitor, la noi și noi succese, mecanizatorii de la S.M.T. Kotovsk din regiunea

O caracteristică fundamentală a liniei automate, pe lângă vîntul ei rapid, este și precizia cu care execută piesele. Această precizie, deosebit de importantă pentru rulmenți, este verificată într-un sector special, dotat cu automate de control, măsură și montaj. Rulmenții sînt produse de înaltă precizie și de aceea este necesar să fie verificați într-un anumit climat, în încălzirea-unelte, deoarece aspectul exterior al acestora e cu totul deosebit de al semnelor lor dintr-alte uzine. Toate mecanismele lucrătoare ale strungurilor sînt acuzate sub niște cursoare metalice protectoare. Cuirasele sînt prevăzute cu geamuri gîlșante, pe care se prelinge emulsia. Cînd cuțitele multiple atacă inelul sosit din bucher și îl așchiază succesiv, se aude doar un urzuit surd.

Spunul abstruzi și fărîmițat de dispozitive speciale și cade în canalele din pod, de unde este scos, cu ajutorul unor transportoare.

Un fapt remarcabil în funcționarea secției automate este așa numita „metodă a combinării”: la una și aceeași mașină prefabricate sînt supuse mai multor operații și, pe anumite sectoare ale liniei automate, se prelucrează paralel cîteva prefabricate. Dispozitive asemănătoare cu jagurii de albine — și care se numesc „magazii automate” — reglementează trecerea pieselor în lucru între sectoarele cu ritm de funcționare diferit.

În general, linia produce un rulment cu bile la fiecare 13 secunde și cite un rulment cu role la fiecare 20 secunde. La sfîrșitul liniei, la intervale de timp egale, se obțin rulmenți gata, controlați, unși și împachetați.

Este interesant sectorul de slefuiri al liniei automate. Constructorii au folosit o metodă de slefuire fără centru a șanțului de pe inelul rulmentului. Cămașa rulmentului trece printr-un disc abraziv pe un coridor circular original, care se îngustează continuu. Abrazi-vele slefuesc inelul, dar în același timp îl împing mai departe, pînă cînd îl scoot din mașină. Astfel, inelul este finisat într-o singură trecere prin sistemul de mașini.

E. CERNIȚ

Dezlegările problemelor de șah ale concursului nostru

Cele zece probleme care au constituit concursul organizat de gazeta noastră au fost alese dintre minunatele realizări ale maestrilor sovietici ai compoziției șahiste.

Problema nr. 1, aparținînd cunoscutului maestru al problemei K. Gavrilov, a făcut parte din concursul urmasilor de dezlegări de probleme și studii organizat de revista „Sahmaty v S.S.S.R.” în 1934. Cheia acestei probleme este 1. Td81 (cu amenințarea 2. Ta8 mat). Încercările negrului de a se apăra duc la patru variante frumose: 1. ... Cc6 2. Dc: b5 mat; 1. ... Cc4 2. Dd4 mat; 1. ... Nc6 2. Dd7 mat; 1. ... Nc3 2. Dd3 mat. Nu rezolvă problema 1. Td6? deoarece se închide diagonală neblunții 18 și albul nu mai are maturile Dd7 și Dd3.

Problema nr. 2, este o compoziție clasică a unui dintre cei mai vechi problemişti ruși, A. V. Galik. Solu-

ția ei începe cu mulara 1. De11 (cu amenințarea 2. Ne2+ Ra2 3. Da5 mat; sau 2. ... b1d 3. D: b1 mat). Dacă negrul se apără împotriva acestei amenințări prin 1. ... Nc: b1 (ca oricînd altă variantă ale neblunții amenințarea rămînd valabilă) atunci urmează frumosa mutare 2. De11 și după răspunsul forțat 2. ... Ra2 3. Da4 mat. Nu rezolvă problema 1. Rd2? din cauza răspunsului 1. ... Nd3! 2. Nc2+ Ra2 3. Da7+ Na6!

Problema nr. 3, aparținînd lui N. Malahov, se rezolvă numai prin 1. a31 (cu amenințarea 2. Nc3 și 3. Dd2 mat!). Variantele principale sînt următoarele: 1. ... T: a3 2. T: c4! d: c4 3. De5 mat; 1. ... e5 2. Dg2! (cu am. 3. Dd4 mat) și 1. ... g5 2. Tt4! (am. 3. De5 și 3. C12 mat). Încercarea 1. Tg4? este greșită din cauza 1. ... c3! 2. Dg2 Gt4! și albul nu poate da mat. (Soluțiile celorlalte probleme vor fi publicate în nr. viitor).

dat și acordă țării noastre un ajutor multilateral și complex, care ne este de cel mai mare folos în opera de construire a socialismului. Fără ajutorul și sprijinul internaționalist acordat de puterica Uniune Sovietice, poporul nostru muncitor n-ar fi putut obține succesele însemnate pe care le-a obținut pe drumul construirii socialismului. Iată de ce astăzi în țara noastră orice adevărat internaționalist, orice adevărat patriot, îmbrînă dragostea pentru poporul său, pentru clasa muncitoare, cu dragostea pentru Uniunea Sovietică. Așa cum se arată în rezoluția Biroului Politic al C.C. al P.M.R.: „Așașamentul față de U.R.S.S. Patria socialismului, combaterea hotărîta a oricărei manifestări antisovietice, este piatra de încercare, criteriul internaționalismului proletar, este cheazășia principală a prosperității și înfloririi țării de democrație populară, a consolidării liberității și independenței lor naționale”.

Sporindu-și activitatea politică și de producție în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român, oamenii muncii leagă strîns sarcina educării continue în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar de rezolvarea sarcinilor practice ale construcției socialiste. Sub conducerea departe văzătoare a partidului, oamenii muncii de la orașe și sate luptă cu hotărîre pentru progresul tuturor ramurilor economiei naționale, și în primul rînd al industriei grele, pentru obținerea unui avînt general al economiei naționale, pentru bunăstarea și fericirea celor ce muncesc.

Strîns unit în jurul Partidului Muncitoresc Român, poporul român își exprimă solidaritatea internațională cu oamenii muncii din toate țările, prietenia veșnică cu Uniunea Sovietică și cu toate țările din lagărul socialismului, ferm hotărît să păsească neabătut înainte, pe drumul bunăstării, păcii și socialismului.

Partidul Muncitoresc Român educă oamenii muncii în spiritul internaționalismului proletar

Conducînd lupta poporului român pentru înlăturarea sarcinii istorice de construire a socialismului, Partidul Muncitoresc Român educa masele largi de oameni și muncii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Partidul dezvoltă în conștiința oamenilor muncii din țara noastră ideea luminoasă că dragostea față de patrie, față de limba poporului, față de tradițiile și obiceiurile sale revoluționare este strîns legată de dragostea și respectul față de alte popoare. Partidul clasei muncitoare învață pe toți oamenii muncii că nu pot fi cu adevărat patrioți dacă nu simțesc și sprijinul lupta de eliberare a celorlalte popoare, după cum nu pot fi internaționaliști, dacă nu iubesc cu adevărat propria-ți patrie. În același timp, partidul clasei muncitoare, comunistă, au dus și duc o luptă dîră împotriva oricăror manifestări sovine, naționaliste, opunînd manevrelor perfide ale dusmanului de clasă principiul revoluționar al solidarității de interese și aspirații ale oamenilor muncii, indiferent de naționalitate.

Comuniștii au demascat neobosit în fața maselor lozincile patriotarde ale claselor exploatare, încercările acestor clase de a răspîndi în rîndurile maselor otrava naționalismului. Decenii de-a rîndul, burghezia a împlinit exploatarea sălbatică a oamenilor muncii cu asuprirea națională, a cultivat naționalismul sovîm, urmînd să spargă unitatea de luptă a poporului și să consolideze poziția claselor asupritoare. În special după primul război mondial, existența numeroaselor minorități naționale în cadrul statului român a fost un prilej larg folosit de burghezia pentru ațitări sovine și asuprirea națională. În decurs de 80 ani, statul burghez-moșieresc a întocmit peste 400 de legi cu caracter sovîm — adică aproape una la 2 luni!

Oamenii muncii aparținînd minorităților

naționale erau privați prin lege de o serie de drepturi (participarea la viața publică, la învățătura etc.), pe care de altfel în fapt nu le aveau nici oamenii muncii de naționalitate romînă. În schimb, interesele de clasă unelte burghezie romînă și burghezia minorităților naționale, care exploatau mîna în mîna masa muncitorilor, indiferent de naționalitate.

În politica lor internă, partidele reacționare care se perindau la putere se întrecuau în acie de trădare națională. Ele vîndu cu toptanul bogățiile țării monopo-ulurilor străine, pauperizînd poporul, mîndrînd în schimb beneficiile întreprinderilor proprii. Societatea petroliferă „Astra Romînă”, de pildă, afiliată trustului englez „Royal Dutch Shell”, avea la început un capital de 24,4 milioane lei. Storcînd bogățiile țării și exploitînd sălbatec pe muncitori, capitalul „Astreii Romîne” a crescut în numai cîțiva ani de peste 500 de ori. Sub pretextul „pericolului comunist”, burghezia și moșieimea au transformat țara într-un cap de pod al imperialismului, împotriva U.R.S.S., au sprijinit fascismul, au predat țara hitlerismului și au trînt-o în războiul rușinos antisovietic.

Partidul comunistilor, apărător neîncrîncat al intereselor celor ce muncesc, a luptat neobosit pentru fărîmarea unității internaționaliste a oamenilor muncii, de orice naționalitate, arătînd că fără această unitate nu este cu putință eliberarea de sub jugul exploatare și al asupriții naționale. Încă la primul Congres, ținut în mai 1921, Partidul Comunist din România și-a exprimat în rezoluțiile sale solidaritatea față de cauza internaționalismului proletar. Nobila idee a internaționalismului proletar străbate ca un fir roșu prin toate documentele, hotărîrile și rezoluțiile partidului comunistilor. Această idee luminoasă a călăuzit de fiecare dată lupta eroicei noastre clase muncitoare, con-

știuînd un izvor de speranță și de încredere în viitor.

Partidul Comunist a fost singura forță politică ce a luptat cu hotărîre neabătută pentru apărarea consecventă a drepturilor minorităților naționale erunt asuprite în România burghez-moșierescă. Partidul Comunist a fost singura forță care a luptat împotriva fascismului, căruia i-a dat lovitură cu puternic efect internațional, cum au fost eroicele lupte din februarie 1933 ale cefestilor și petrolistilor. În 1936, Partidul a condus lupta organizațiilor democratice, inclusiv MADOSZ, împotriva coaliției fasciste. În aceste mari acțiuni, muncitorii și țărânii romîni și minoritățile naționale s-au înfrățit în lupta comună împotriva diciturii fasciste. În focul luptelor împotriva dusmanului comun, s-a cimentat solidaritatea și unitatea frățească dintre poporul muncitor român și oamenii muncii din rîndurile minorităților naționale.

Internaționalismul proletar este ideologia solidarității internaționale a clasei muncitoare în lupta împotriva robiei capitaliste, pentru construirea socialismului și apărarea pacii. Ea exprimă unitatea clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii din diferite țări. Întelegerea reciprocă dintre ei, simpatia și sprijinul reciproc în lupta împotriva exploatare și a oricărei asupri.

Marx și Engels, creatorii socialismului științific, au subliniat în lucrările lor interesele comune de luptă ale proletarilor din lumea întreagă, indiferent de naționalitate, împotriva burgheziei naționale din fiecare țară, precum și necesitatea luptei sub aceleași steag — steagul internaționalismului proletar. Această idee și-a găsit o formulare clasică în cunoscuta lozincă: „Proletari din toate țările, uniți-vă!”

Continuînd teoria marxistă în noile condiții istorice, marele Lenin a dezvoltat și a

îmbogățit ideea internaționalismului proletar.

V. I. Lenin a susținut cu mare energie necesitatea unității de acțiune a tuturor proletarilor, fără deosebire de naționalitate: „Muncitorul care consideră înțelegerea cu burghezia „proprie” a națiunii sale mai presus decît unitatea deplină cu proletarii tuturor națiunilor, acționează împotriva propriilor sale interese, împotriva intereselor socialismului, împotriva intereselor democrației”.

Lenin a arătat că acela care vrea să se pună în slujba proletariatului trebuie să unească muncitorii tuturor națiunilor, luptînd fără greș împotriva „propriei” naționalism burghez, cit și împotriva celui străin.

Lupta pe două fronturi, alit împotriva naționalismului națiunii proprii cit și împotriva naționalismului altor națiuni, trebuie să se îmbrace cu lupta împotriva cosmopolitismului și nihilismului reacționar, pentru unirea de clasă a proletariatului. Naționalismul și cosmopolitismul burghez și internaționalismul proletar sînt două poziții de neîmpăcat, reprezentînd două politici, două concepții diametral opuse.

În întrecerea sa activitate, Partidul Muncitoresc Român s-a călăuzit și se călăuzeste după experiența istorică a marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice, care constituie un exemplu strălucit de aplicare în viață a principiului internaționalismului proletar.

Încă la Congresul al II-lea, cîmbîndînd naționalismul bundistilor, bolșevicii cereau ca oamenii muncii de toate naționalitățile să se unească în organizații unitare — politice, profesionale, cooperatiste, culturale etc. Numai unitatea muncitorilor tuturor naționalităților în organizații de clasă dă proletariatului posibilitatea de a duce o luptă victorioasă împotriva capitalismului și a ideologiei naționaliste.

După victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, internaționalismul proletar a devenit politica de stat a P.C.U.S. Politica internaționalistă a P.C.U.S. și a guvernului sovietic nu s-a manifestat numai față de națiuni și minoritățile naționale din

